

प्रवत्यादि । सदा मोदं कस्तूरिकादिपरिमलम्रवहन्तं प्राद्व ज०म०
हृदति परस्मैपदं स्वरितेत्वात् सुप्तं शयने संविष्टं परिजनान्वितं
पारिपार्श्विकाधिष्ठितं मघोने इन्द्राय परिमृष्यन्तं असूयन्तं
परेर्मुषदति परस्मैपदं मृषेः स्वरितेत्वात् क्रुधद्रुहेति सम्प्रदान
मंज्ञायां चतुर्थी स्मरे कामे परमत्यर्थं आरमन्तं सक्तिं कुर्वीणं
व्याङ्परिभ्योरमदति परस्मैपदं रमेरनुदात्तेत्वात् ॥ ५२ ॥

प्रवहन्तमित्यादि । कीदृशं रावणं सन्तमुत्कृष्टं आमोदं कस्तूरिकादिपरिमलं सदा सर्वदा वा आमोदं प्रवहन्तं घेपमित्यादौ
प्रवहेति पं सुप्तं शयानं परिजनैः पारिपार्श्विकैरन्वितं मघोने
इन्द्राय परिमृष्यन्तं असूयन्तं घेपमित्यादौ परिमृषेति पं यस्मै
दित्तेत्यादिना संप्रदानत्वं स्मरे कामे परमत्यर्थं आरमन्तं क्रीड
न्तं घेपमित्यादौ व्यापरिरमदति पं ॥ ५२ ॥

व्यरमत् प्रधनाद्यस्मात्परित्रस्तः सहस्रदृक् । क्षणं
पर्यरमत्तस्य दर्शनात्यवनात्मजः ॥ ५३ ॥

व्यरेत्यादि । यस्माद्रावणात्सहस्रदृगिन्द्रः परित्रस्तः भीत्रा ज०म०
र्थानामित्यपादाने पञ्चमी प्रधनात् युद्धात् व्यरमत् उपरतव्या
पारोऽभूत् व्याङ्परिभ्योरमदति परस्मैपदं जुगुप्साविरामप्रमा
दार्थानामपादाने पञ्चमी तस्य दर्शनान्मारुतात्मजः हनूमान्
क्षणं पर्यरमत् तुष्टिमानभवदित्यर्थः साधु रावणेति पूर्ववत्तडः
परस्मैपदं ॥ ५३ ॥